

at jeg har været modvillig og vrangvillig og i det hele taget ikke villet gøre noget, ved at henvise til Referaterne i Kommissionens Protokol. Men naar den højtærede Minister med saa stor Interesse har studeret denne Protokol, og naar han vil slynge mig i Ansigtet, at jeg ikke har været vederhæftig i min Fremstilling, vil jeg dog sige, at det er den højtærede Minister, som ikke er vederhæftig i sin Fremstilling. Han kender altsaa denne Protokol, kender mine Udtalelser, jeg tvivler ikke om, at han har studeret dem nøje. Jeg har, for ogsaa at være forsigtig paa dette Omraade, taget Afskrift af alle mine Udtalelser i Kommissionen, saaledes som de er fremstillede i Kommissionens Protokol. Nu maa jeg for øvrigt bemærke, at det er ikke egentlige Referater, det er Optegnelser, saadan hedder det udtrykkelig, og disse Optegnelser er indførte af Kommissionens Sekretær, Hr. Kontorchef Martensen-Larsen. Endvidere maa jeg tilføje, at dette Referat eller disse Optegnelser, hvad man nu skal kalde det, aldrig er oplæste efter Møderne, altsaa aldrig godkendte af Medlemmerne. Men trods det vil jeg dog sige, efter at jeg nu har læst mine Udtalelser, at jeg helt igennem godkender den Maade, hvorpaa de er refererede, og bemyndiger den højtærede Minister til at offentliggøre disse mine Udtalelser, saaledes som de fremtræder i Kommissionens Protokol. Men naar den højtærede Minister nu ved at plukke ud af denne Protokol vil give det Udseende af, at jeg ikke har villet være med til at gøre noget, endogsaa har den Dristighed at paastaa, at jeg har modsat mig, at der skulde købes fremmed Brødkorn, saa maa det maaske være mig til ladfat referere til Protokollen og oplæse, hvad jeg har sagt. Jeg skal henvise til Møderne den 25. og 27. August. Den 25. August, hvor vi havde en Forhandling med Importørerne om Indførsel af Korn og Foderstoffer, staar en Udtalelse af mig gengivet saaledes ganske kort: — alle Udtalelserne er gengivne ganske kort: — „Vi har her faaet fat i den rigtige Ende, Import af Foderstoffer og Hvede. Skaf Import hurtigst muligt.“ Den 27. August havde vi et Møde om Korn. I dette Møde siger jeg: „Vi skal se at faa Indførsel af Foderstoffer og Brødkorn i Gang, Ingen Tvangsforanstaltninger“. Jeg synes, det fremgaar klart af disse Udtalelser, at jeg ikke kan have modsat mig, at Regeringen købte Korn i Udlandet — absolut ikke, saa meget mere som det positivt fremgaar af den omdelte Bog, at jeg har støttet de Forslag, der i

saa Henseende har været fremme. Jeg skal i saa Henseende henvise til, at Kommissionen enstemmigt — ogsaa med min Tilslutning — henstillede til Indenrigsministeren, at hans skulde købe 100,000 à 200,000 Tdr. Rug og Hvede, bl. a. ogsaa i Udlandet. Det ærede Medlem fra Lejre (Niels Frederiksen) og ligeledes det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) henviste til en Indstilling Side 28 i Hvidbogen. Det forbauser mig, at det ærede Medlem fra Lejre vilde gøre det, thi han ved Besked, hvad det ærede Medlem fra Horsens derimod ikke ved. Det er nemlig urigtigt, naar det af denne Indstilling synes at fremgaa, at jeg har været imod, at Regeringen skulde købe Hvede. Det, jeg var imod, var, at Regeringen skulde ekspropriere den Hvede, som den ikke kunde købe til 16 Kr. — det ved det ærede Medlem fra Lejre meget vel. Forholdet er det, at de Indstillinger til Indenrigsministeren, Kommissionen vedtager, ikke altid er udfærdigede paa absolut formel Maade, idet det tit er gaaet saadan til, at naar vi har ført en Forhandling og er blevet enige om noget, har Formanden eller Sekretæren skrevet Indstillingen og sendt den til Ministeren, uden at Kommissionens øvrige Medlemmer har faaet Lejlighed til at se den. Det har jeg senere paataalt, fordi jeg anser det for urigtigt og mener, at naar Medlemmerne skal hæfte for en saadan Indstilling, maa de ogsaa have Lejlighed til at gøre sig bekendt med den forud. Deri skal ikke ligge, at jeg vil sigte Kommissionens Formand for at have handlet illoyalt, tværtimod, jeg tror, at han paa ethvert Punkt har søgt at være saa loyal som muligt. Men deraf følger ikke, at han i ethvert givet Forhold absolut rigtigt kan ramme Medlemmernes Opfattelse. Den nævnte Indstilling Side 28 gik ud paa, at der skulde opkøbes her i Landet indtil 50,000 Tdr. Hvede, men hvis Opkøbet ikke kunde ske til en Pris af ikke over 16 Kr. pr. 100 kg, skulde der foretages Ekspropriation. Det var dette sidste, Ekspropriationen, jeg satte mig imod, men ikke Opkøbet. Da jeg Dagen efter kom til Stede i Kommissionen og saa, at der i Indstillingen — som jeg altsaa ikke havde set — var tilføjet, at Kommissionens Mindretal (P. Th. Nielsen) ikke tiltraadte den, forlangte jeg det øjeblikkelig rettet og Protokollen tilført følgende: „Et Mindretal (P. Th. Nielsen) kan tiltræde Flertallets Forslag med Hensyn til Indkøb af dansk Hvede til Oplag i København, hvilken Foranstaltning vil være i